

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

לפני כבוד השופטת אביגיל כהן

המערער בע"א 17422-03-18: עו"ד יניב גבריאלי
ע"י ב"כ עו"ד אוריה ירקוני

נגד

המשיב: עו"ד יעקב בטש
ע"י ב"כ עו"ד סער גרשוני

המערער בע"א 17495-03-18: עו"ד יניב גבריאלי
ע"י ב"כ עו"ד אוריה ירקוני

נגד

המשיבים: 1. אתיקה השקעות בע"מ
2. אופיר ורדי
3. יניר לוין
ע"י ב"כ עו"ד סער גרשוני

המערערים
בע"א 40437-03-18: 1. עו"ד יעקב בטש
2. אתיקה השקעות בע"מ
3. אופיר ורדי
ע"י ב"כ עו"ד סער גרשוני

נגד

המשיב: יניב גבריאלי
ע"י ב"כ עו"ד אוריה ירקוני

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאל נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאל

ע"א 17495-03-18 גבריאל נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

פסק דין

1
2
3 לפני שלושה ערעורים שהוגשו על פסק דינו של בית משפט השלום בתל אביב – יפו (כב' השופט
4 אביים ברקאי) מיום 2.2.18 שניתן בשלוש תביעות שהוגשו ע"י תובעים שונים נגד אותו נתבע
5 בנוגע להעתקת מאמרים. הנתבע הגיש מצדו תביעה שכנגד בכל תיק נגד התובעים (ת"א
6 44524-11-11, ת"א 11695-02-13 ות"א 5327-12-11).

7
8 **הנתבע** - המערער בע"א 17422-03-18 ובע"א 17495-03-18 והמשיב בע"א 40437-03-18 (להלן
9 גם: "**גבריאל**") הינו עורך דין במקצועו. מחזיק מכללה פרטית למיסים ולחשבונאות
10 ולמכללה זו אתר אינטרנט הפועל בכתובת www.texcollege.co.il, בו משווקים קורסים
11 שונים. בנוסף, בבעלות הנתבע אתר אינטרנט נוסף הפועל בכתובת www.gavriel-law.com,
12 המשמש כאתר תוכן ותדמית לעיסוקו כעו"ד.

3. טענות הצדדים בבית משפט קמא:

14
15
16 **ת"א 44524-11-11** (להלן גם: "**התביעה הראשונה**") (1)
17 התובע – המשיב 3 בע"א 17495-03-18 (להלן גם: "**לוי**") הינו בעלים ומפעיל של אתר
18 אינטרנט "MYPI", הפועל תחת שם המתחם <http://www.mypi.co.il> ומספק תוכן בתחום
19 החקירות הפרטיות.

20
21 בכתב התביעה נטען, כי לוי השקיע כסף רב ועמל שעות ארוכות ביצירת ועריכת מידע רחב
22 ומאמרים מקצועיים בתחום החקירות הפרטיות. אחד ממאמרים אלה הוא זה הנושא את
23 הכותרת "**הוצאת דיבה – איסור לשון הרע וחקר האמת**" (להלן: "**היצירה 1**") ומפורסם
24 באתר האינטרנט שלו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

1 במהלך חודש ספטמבר 2011 גילה שגבריאלי העתיק פסקאות שלמות מהמאמר דלעיל
2 שפורסם באתרי אינטרנט שבבעלות גבריאלי.

3 על רקע זה הוגשה תביעה בגין עוולת הפרת זכות יוצרים בהתאם לחוק זכות יוצרים,
4 התשס"ח-2007 (להלן: "**חוק זכות יוצרים**") ועוולת הרשלנות עפ"י פקודת הנזיקין (נוסח
5 חדש) (להלן: "**פקודת הנזיקין**").

6 הסעד המבוקש: פיצוי סטטוטורי, ללא הוכחת נזק, על סך של 200,000 ₪ בגין הפרת זכות
7 היוצרים בהתאם לסעיף 56 (א) לחוק זכות יוצרים.

8
9 הנתבע – גבריאלי טען בכתב הגנה וכן בכתב תביעה שכנגד כי הוא בעל זכות היוצרים וכי לזין
10 הוא זה אשר הפר את זכויות היוצרים שלו ביצירה.

11 גבריאלי טען ביחס לתביעה זו וביחס לשלוש התביעות, כי התובעים בתיקים השונים הם
12 שותפים עסקיים, אשר ממניעים זרים שמו להם מטרה לפגוע במוניטין שלו ולהפעיל עליו לחץ
13 בלתי הוגן שיביא לצמצום פעילותו העסקית.

14 גבריאלי טען, כי המאמר שבמחלוקת הוא יצירה ספרותית מקורית שהועתקה ע"י לזין, תוך
15 הפרת זכויות היוצרים שלו, הן הכלכליות והן המוסריות. עוד טען גבריאלי לעשיית עושר ולא
16 במשפט, שכן לגרסתו, לזין עשה ביצירה שימוש לצרכים מסחריים. בנוסף, טען להפרת חובה
17 חקוקה ע"י לזין בהתייחס לסעיפים שבחוק זכות יוצרים, לגזל, פגיעה במוניטין, רשלנות
18 והתערבות בלתי הוגנת בניגוד לחוק עוולות מסחריות, התשנ"ט-1999. בגין כל האמור, תבע
19 גבריאלי פיצוי בסך 100,000 ₪.

20
21 טענות גבריאלי הוכחו ע"י לזין, תוך שהוא מוסיף וטוען כי המסמכים אשר צורפו לכתב
22 טענותיו של גבריאלי ואשר נועדו לתמוך את תביעתו לבעלות בזכות היוצרים הנטענת, הם
23 מסמכים מזויפים.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבראל נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבראל

ע"א 17495-03-18 גבראל נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

- (2) **ת"א 5327-12-11 (להלן גם: "התביעה השנייה"):**
- 1 התובעת 1, אתיקה השקעות בע"מ – משיבה 1 בע"א 17495-03-08 ומערערת 2 בע"א
2 40437-03-18 (להלן גם: "אתיקה השקעות") היא חברה בע"מ אשר מפעילה את אתר
3 האינטרנט "תקנה", תחת שם המתחם <http://www.takana.co.il> ומספק תוכן בנושא
4 זכויות רפואיות ומימושן.
5 התובע 2, אופיר ורדי – המשיב 2 בע"א 17495-03-18 והמערער 3 בע"א 40437-03-18 (להלן
6 גם: "ורדי") הינו בעלים של אתיקה השקעות.
7 בכתב התביעה נטען, כי ורדי כבעליה של אתיקה השקעות, השקיע שעות עבודה רבות
8 ומשאבים גדולים בקידום האתר וביסוס מעמדו כאתר מוביל בתחומו. במסגרת זו השקיע
9 כספים רבים ועמל שעות ארוכות ביצירת מידע רחב ומאמרים מקצועיים בתחום לרבות
10 המאמר "ועדה רפואית של ביטוח לאומי" (להלן: "היצירה 2") המופיע באתר וזכאי להגנה
11 בהתאם לדיני זכויות יוצרים.
12 במהלך חודש ספטמבר 2001 גילו אתיקה השקעות וורדי כי המאמר הועתק ופורסם באתרי
13 האינטרנט שבבעלות הנתבע - גבראל.
14 עילות התביעה הן: עוולת הפרת זכות יוצרים בהתאם לחוק זכות יוצרים ועוולת הרשלנות
15 עפ"י פקודת הנזיקין.
16 הסעד שהתבקש: פיצוי סטטוטורי, ללא הוכחת נזק, על סך 200,000 ₪ בגין הפרת זכות
17 היוצרים בהתאם לסעיף 56 (א) לחוק זכות יוצרים.
18
19 במסגרת הליך זה הגיש גבראל תביעה שכנגד, אשר הועמדה על סך 100,000 ₪ ובגין אותן
20 עילות שפורטו במסגרת ת"א 44524-11-11.
21
22 (3) **ת"א 11695-02-13 (להלן גם: "התביעה השלישית"):**
23 בכתב התביעה נטען כי התובע, יעקב בטש – המשיב בע"א 17422-03-18 והמערער 1 בע"א
24 40437-03-18 (להלן גם: "בטש") עורך דין במקצועו, במסגרת עבודתו בפירמת עורכי הדין
25 זיסמן, אהרוני, גייר ושות', חיבר במהלך חודש יולי 2008 את המאמר "חוק הלבנת הון
26 והשפעתו על פרטיותנו" (להלן: "היצירה 3") והוא בעל זכות היוצרים והזכות המוסרית
27 במאמר.
28
29
30

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

1 בטש גילה להפתעתו כי המאמר פורסם באתר משרדו של הנתבע - גבריאלי ללא אישורו, תוך
2 ביצוע שינויים במאמר המקורי, השמטת שמו והצגת המאמר כשלו. נטען כי ממידע שהגיע
3 לבטש עולה כי היצירה המפרה פורסמה באתר המפר כבר בסוף שנת 2008.
4 עילות התביעה: הפרת סעיף 11 והפרת סעיף 46 (הפרת הזכות המוסרית כי היצירה תקרא
5 על שמו) לחוק זכות יוצרים, עוולת רשלנות לפי סעיפים 35 ו-36 לפקודת הנזיקין ועילה לפי
6 חוק עשיית עושר ולא במשפט.

7 הסעד המבוקש: פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪ בגין הפרת זכויות
8 כלכליות ביצירה המקורית לפי סעיף 56 (א) לחוק זכות יוצרים.
9 פיצויים סטטוטוריים ללא הוכחת נזק בסך 100,000 ₪ בגין הפרת זכותו המוסרית ביצירה
10 המקורית מכוח סעיף 56 (א) לחוק זכות יוצרים. כמו כן, פיצוי בגין עשיית עושר ולא במשפט
11 בסך 20,000 ₪.

12
13 בכתב ההגנה טען הנתבע - גבריאלי כי הוא זה אשר חיבר את היצירה 3 בשנת 2006, ומשכך
14 הוא בעל זכויות היוצרים בה.

15
16 גם בתיק זה הגיש גבריאלי כתב תביעה שכנגד המופנה נגד בטש במסגרתו הוא טען כי כתב את
17 יצירה 3 במהלך שנת 2006, והציג אותו במסגרת יום העיון בנושא "איסור הלבנת הון" שערכה
18 המכללה שבניהולו ביום 25.8.06. המאמר חולק למשתתפים באותו יום עיון.
19 נטען כי בטש העתיק את היצירה 3 ופרסם אותה בניוזלטר שאותו הפיץ משרד עוה"ד שבו
20 הוא עובד וכן באתר האינטרנט של המשרד, ללא קבלת רשות המשיב לעשות כן ותוך השמטת
21 שמו כמחבר היצירה 3, כך שהופרו זכויות היוצרים הכלכליות והמוסריות של גבריאלי
22 ביצירה.

23 בגין כל אחת מן ההפרות האמורות תבע גבריאלי פיצוי סטטוטורי ע"ס 50,000 ₪ וביחד עלתה
24 תביעתו לסך של 100,000 ₪.

25
26 בטש הכחיש את הטענות שהועלו בכתב התביעה שכנגד, תוך שהוא מוסיף כי גבריאלי הודה
27 בפניו כי לא הוא שכתב את היצירה 3, אלא כותב תוכן מטעמו עשה כן בתמורה לתשלום כספי.
28 עוד הוסיף כי עם קבלת ההתראה, המשיב דאג להסיר את היצירה 3.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

4. בבימ"ש קמא התקיימו 4 ישיבות הוכחות במהלכן נחקרו הנתבע, התובעים, עדי הצדדים ומומחים מטעמם. לאחר מכן הוגשו סיכומים מטעם הצדדים וביום 2.2.18 ניתן פס"ד לפיו התקבלו באופן חלקי התביעות העיקריות שהוגשו ע"י התובעים בשלושת התיקים ונדחו התביעות שכנגד אותן הגיש גבריאלי.

5. פסק דינו של בימ"ש קמא:

(1) נקבע כי השאלה עובדתית הטעונה הכרעה היא: מי חיבר את היצירות השנויות במחלוקת.

אין חולק כי מדובר במאמרים שהועתקו. המחלוקת היא האם גבריאלי הוא זה שהעתיק את המאמרים מכל אחד מהתובעים או האם הם אלה שהעתיקו מגבריאלי.

(2) נקבע כי אין לקבל את טענת גבריאלי לפיה המאמרים בגינן הוגשו התביעות הראשונה והשנייה הופיעו במסגרת קורס חשבי שכר אשר הועבר על ידו עוד בשנת 2006.

(3) נקבע כי אין לקבל את טענת גבריאלי לפיה המאמרים הופיעו במסגרת אתר המכללה למיסים:

לא בכדי הנתבע שטען בתחילה כי המאמרים הופיעו במסגרת האתר למכללה למיסים, לאחר מכן שינה את מיקוד טענותיו וטען להסתמכות על מחברות קורס משנת 2007.

הוכח כי נעשו פעולות להוסיף את המאמרים – יצירה 1 ויצירה 2, לאחר שנודע לנתבע על כך שהעתקת המאמרים התגלתה, לאתר המכללה והם לא נכללו באתר המכללה בזמן אמת.

(4) באשר לתביעה השלישית בנוגע למאמר העוסק בחוק איסור הלבנת הון – יצירה 3:

נקבע, כי הוכח שבטש חיבר בחודשים יולי - אוגוסט 2008 את המאמר, אשר מתייחס להצעת חוק לתיקון חוק איסור הלבנת הון שפורסמה ביום 11/7/2007 ואין מקום לקבל את טענת הנתבע לפיה המאמר נכתב על ידו בשנת 2006, עוד טרם הצעת חוק לתיקון חוק איסור הלבנת הון שפורסמה ביולי 2007.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

(5)

קביעות נוספות שנקבעו בפסק הדין:

- (א) בימ"ש קמא לא נתן אמון בעדותו של גבריאלי. הוסבר כי כל גרסתו עמדה על כרעי תרנגולת וגם מהן קרסה. בנוסף לכל התמיהות שצוינו לעיל, גם בחקירתו הנגדית של גבריאלי נראה היה כי תשובותיו מוטות אינטרס.
- (ב) באשר לטענת גבריאלי לפיה התובעים בתביעות הראשונה והשנייה הגישו תביעות רבות שעניינן זכויות יוצרים נקבע, כי אין לראות בכך שאדם מגיש תביעות כראיה לכך שלתביעה שהוכחה בפני בימ"ש אין אמת בבסיסה.
- (ג) אמנם ניתן היה לטעון, שלו חוות דעת המומחה בנוגע למחברות הקורס משנת 2006 שהנתבע העביר לבדיקה פורנזית של התובעים, הייתה תומכת חד משמעית בגרסתו, הרי זו הייתה מוצגת. עם זאת, גם גבריאלי לא הציג כל חוות דעת פורנזית מטעמו.
- (ד) צוין כי במהלך שמיעת הראיות הובאו חוות דעת מומחים אשר לא לכולם יש התייחסות בפסק הדין. צוין כי לצד מומחי המחשוב עמדה המציאות כפי שנחשפה בבירור משמיעת הראיות.

לאור האמור לעיל, נקבע כי יש לדחות את התביעות שכנגד שהגיש גבריאלי.

(6)

באשר לתביעות שהגישו התובעים:

- בהתחשב בשיקולים שיש לבחנם לפי סעיף 56 לחוק זכות יוצרים וביניהם: היקף ההפרה, משך וחומרת ההפרה, העדר תום ליבו של הנתבע, נקבע פיצוי, ללא הוכחת נזק, וכן תשלום הוצאות ושכר טרחת עו"ד, בשים לב גם להוצאות ושכ"ט בגין דחיית התביעות שכנגד שהגיש הנתבע, כדלקמן:
- במסגרת ת"א 44524-11-11** חויב הנתבע בתשלום לתובע לזין סך של 20,000 ₪ וכן הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.
- בת"א 5327-12-11** חויב הנתבע בתשלום לתובעים אתיקה השקעות וורדי, ביחד ולחוד, סך של 20,000 ₪ וכן הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.
- בת"א 11695-02-13** חויב הנתבע בתשלום לתובע בטש סך של 20,000 ₪ וכן הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד בסכום כולל של 10,000 ₪.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

נקבע כי הסכומים דלעיל יישאו הפרשי הצמדה וריבית ממועד פסה"ד ועד למועד התשלום בפועל.

6. לאחר שעיינתי בטיעוני הצדדים ושמעתי את השלמת טיעוניהם בע"פ, מצאתי כי דין הערעורים שהוגשו ע"י גבריאלי במסגרת ע"א 17495-03-18 וע"א 17422-03-18 להידחות ודין הערעור שהוגש בע"א 40437-03-18 להתקבל בחלקו, מהנימוקים הבאים:

7. באשר לע"א 17495-03-18 (גבריאלי נ' אתיקה השקעות, ורדי ולוין):

טענות הצדדים:

(א) לטענת גבריאלי, בימ"ש קמא לא דן בשתי טענות מהותיות שנטענו על ידו בבימ"ש קמא:

האחת בנוגע לשתי המחברות המקוריות של שניים מתלמידיו של גבריאלי בקורס "חשבי שכר בכירים", הכוללות העתק מתוארך של המאמרים (יצירות 1 ו-2) שחולקו להם שנים לפני המועד בו נכתבו המאמרים לפי גרסתם של לוין, אתיקה וורדי. לטענת גבריאלי, מחברות אלה סותרות את טענות לוין, אתיקה וורדי. נטען בערעור כי בימ"ש קמא דחה את טענות גבריאלי וקבע כי אין לקבל את הטענה לפיה המאמרים מושא התביעה הראשונה והשנייה הופיעו במסגרת קורס חשבי שכר שנת 2006. אולם, למרות שמדובר בראיות קריטיות, משמעותן הראייתית והאותנטיות שלהן לא נידונה.

הנימוק של בימ"ש קמא בנוגע להימנעותו לדון במחברות היה כי גם גבריאלי, שגרסתו הייתה זרועה בספקות ותמיהות, לא הציג כל חוות דעת פורנזית אשר הייתה יכולה להוכיח כי אכן המחברות מקוריות – שגויה. כמו כן במקום לדון באותנטיות המחברות, בימ"ש קמא התמקד בדיון בהתרשמותו מעדי הצדדים.

השנייה, לאתיקה וורדי אין זכויות יוצרים ביצירה 2, גם לגרסתם. אתיקה וורדי טענו בתצהירי עדות ראשית מטעמם כי המאמר נכתב עבורם ע"י צד שלישי (גב' רוזנצוויג) וכך גם נקבע בפסה"ד (סעיף 4.5). דא עקא, הם לא הציגו כל ביסוס לטענתם כי הם, ולא הגב' רוזנצוויג, בעלי הזכויות בו.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

בנוסף, נטען כי רבות מטענות המערער לא נדונו ע"י בימ"ש קמא. ההליך הוכרע על יסוד
התרשמות אישית מבלי שניתן משקל כלשהו לראיות המערער המכרעות או מבלי לדון
בטענותיו המשפטיות המהותיות.

(ב) מנגד אתיקה השקעות, ורדי ולוין טוענים בעיקרי הטיעון מטעמם כי בימ"ש קמא צדק בקובעו
כי הטענה בדבר המחברות הינה טענה מאוחרת. בימ"ש קמא לא התעלם מהמחברות
והתייחס אליהן. כן מפנים לסעיף 9 לתצהירה של גב' רוזנצויג שם נטען, כי הצהירה כי כל
זכויות היוצרים הועברו לאתיקה, וכן ורדי העיד כי שיפר והוסיף על המאמר ואז העלה אותו
לרשת האינטרנט. אשר לטענות הנוספות שהועלו הוסבר, כי אין צורך להתייחס אליהן מכיוון
שעסקין בזוטות או טיעונים נגד קביעות עובדתיות של בימ"ש קמא.

(ג) ההכרעה בע"א 17495-03-18:

דין הערעור, כאמור, להידחות.

(1) אין בידי לקבל את טענת גבריאלי לפיה בימ"ש קמא לא דן בשתי המחברות המקוריות
של שניים מתלמידיו שהוגשו כראייה מטעמו בשל קביעה משפטית הנוגעת לנטלי
הראיה וההוכחה בסעיף 7.2 לפסה"ד נקבע כי:
" עוד טוען הנתבע כי העביר מחברות הקורס משנת 2006 לבדיקה פורנזית מטעם
התובעים ואלה לא הציגו את חוות דעת המומחה לעניין זה. אכן – ניתן היה לטעון
שלו חוות דעת המומחה היתה תומכת חד משמעית בגרסת התובעים, הרי זו היתה
מוצגת. עם זאת – גם הנתבע, אשר גרסתו היתב זרועה בספקות ותמיהות, לא הציג
כל חוות דעת פורנזית אשר היתה יכולה להוכיח כי אכן המחברות מקוריות וכי אכן
חיבר מאמרים ולימד אודות לשון הרע, למשל, במסגרת קורס חשבי שכו".

בימ"ש קמא קבע בסעיף 4 לפסה"ד כי אין לקבל את גרסת הנתבע כפי שנטענה
בסיכומיו כי הראיה המרכזית להוכחה כי המאמרים בתביעות הראשונה והשנייה
הם פרי עטו של הנתבע היא - מחברות שיעורים במסגרת קורס חשבי שכו שהועבר
ע"י הנתבע עוד בשנת 2006, וזאת מהנימוקים הבאים:

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

- 1 (א) גרסה זו כלל לא הופיעה בכתב ההגנה.
- 2
- 3 (ב) הקשר קלוש ומופרך בין נושא המאמרים לבין נושא הקורס בו כביכול נלמדו.
- 4
- 5 (ג) המאמר המופיע אצל הנתבע מורכב למעשה משניים ורחב יותר ממאמרם של התובעים
- 6 בתביעה הראשונה.
- 7 כאשר מאזנים בין גרסאות הצדדים, עדיפה יותר גרסת התובעים לפיה הוסיפו למאמר
- 8 שהועתק מהם מאמר נוסף ולא גרסת הנתבע לפיה מסיבות שונות העתיקו התובעים רק חלק
- 9 ממאמרו.
- 10
- 11 (ד) אותר המקור השני (עו"ד לוינטל שהעיד בתיק) ממנו העתיק הנתבע את חלקו הנוסף של
- 12 המאמר אותו מייחס הנתבע לעצמו.
- 13
- 14 (ה) אין לקבל את טענת הנתבע ביחס למאמר הועדות הרפואיות לאור עדות העדה שכתבה אותו.
- 15 בימ"ש קמא הדגיש כי מעבר לעובדה שנתן אמון בעדות המחברת, הרי שגם לגופו של עניין
- 16 גרסת הנתבע המשליך על כל אחד מהעדים או התובעים כי העתיקו ממנו אינה סבירה.
- 17 נקבע כי:
- 18 **"טענה גורפת וכוללת לפיה התאספו ובאו תובעים שונים ועדים שונים והחליטו כולם לקום**
- 19 **על הנתבע מעלה כשלעצמה סימני שאלה. טענה כזו המצטרפת לתמהות נוספות בגרסת**
- 20 **ההגנה – מביאה לקביעה לפיה מדובר בטענת סרק. מאזן הסבירות נוטה יותר ובאופן מובהק**
- 21 **לכך שהנתבע הוא זה אשר העתיק המאמרים – מאשר לכך שהתאספו להם תובעים שונים**
- 22 **אשר העתיקו מאמרים וחלקי מאמרים מהנתבע."**
- 23
- 24 (ו) אין לקבל את עדותה של מי שנטען כי למדה בקורס חשבי שכר בשנת 2006 את המאמרים
- 25 בעניין לשון הרע וכן ועדות רפואיות.
- 26 נקבע כי אין ליתן אמון בעדות זו, ואף לא בעדות הנוספת של עד נוסף.
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

(ז) בימ"ש קמא לא נתן אמון בנתבע עצמו.

מהאמור לעיל עולה בבירור המסקנה לפיה בימ"ש קמא התייחס בהרחבה לשתי המחברות המקוריות בגדר סעיף 4 לפסק דינו ובחן במסגרתו את המשמעות הראייתית שלהן. בימ"ש קמא היה מודע בפירוש לטענת גבריאלי כי מחברות השיעורים במסגרת קורס חשבי שכר משנת 2006 הן הראיה המרכזית להוכחת טענתו לפיה המאמרים בתביעות הראשונה והשנייה הם יצירותיו, אולם בימ"ש קמא נימק בהרחבה מדוע אינו מקבל את גרסתו של גבריאלי בעניין זה. בנסיבות אלה, הטענה לפיה הנימוק של בימ"ש קמא באשר למחברות התבסס על קביעה משפטית באשר לנטל הראיה אינה נכונה ואין בידי לקבלה.

המסקנה של בימ"ש קמא בנוגע למחברות מבוססת, מנומקת והגיונית ולא מצאתי כל טעם המצדיק התערבות בה.

(ב) אין בידי לקבל את טענת גבריאלי לפיה אתיקה השקעות וורדי לא הוכיחו כי הם בעלי זכות היוצרים ביצירה 2 ובימ"ש קמא שגה כאשר לא דן בטענת גבריאלי כי לאתיקה השקעות ולורדי אין זכויות יוצרים ביצירה 2, גם בהתאם לגרסתם שלהם.

בערעור נטען כי בכתב התביעה טענו אתיקה השקעות וורדי כי הם כתבו את היצירה 2 ובתצהירי עדות ראשית שינו וטענו כי המאמר נכתב עבורם ע"י צד שלישי (גב' רוזנצויג), כפי שגם נקבע בפסה"ד גבריאלי מפנה לסעיף 21 לסיכומים שהוגשו לבימ"ש קמא מטעמו שם טען כי לאתיקה ולורדי אין זכויות יוצרים ביצירה 2, גם בהתאם לגרסתם (מעיון בסיכומים עולה כי מדובר למעשה בסעיף 20 לסיכומים – נספח 16 לתיק מוצגים מטעם גבריאלי). נטען כי במקרה שהיצירה הוזמנה מצד שלישי כפי שטוען ורדי, על התובע להראות הסכם קודם בכתב לפי דרישת סעיף 37 (ג) לחוק זכויות יוצרים בו קיבל את זכויות היוצרים מהיוצר המקורי; ורדי לא הציג הסכם כזה הואיל ואין בנמצא.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

בסעיף 8 לתצהיר עדות ראשית מטעם ורדי צוין כי המאמר נכתב ע"י גב' רוזנצויג אך נערך
ושונה ע"י ורדי וכי באתר מופיעה הודעת זכות יוצרים מפורשת וברורה בקשר עם המאמרים
המופיעים בו (סעיף 10) (נספח 6 לתיק מוצגים מטעם גבריאלי).

בסעיף 5 לתצהירה של רוזנצויג הוצהר על ידה: "כמובן שכל זכויות היוצרים במאמר הועברו
לידי אתיקה השקעות בע"מ ואופיר ורדי".

במסגרת חקירתה הנגדית של רוזנצויג אישרה העדה כי כתבה עבור אתיקה השקעות אשר
שכרה את שירותיה, את היצירה השנייה (עמ' 52 לפרוטוקול הדיון מיום 23.12.15 שורות 27-
31).

החקירה התמקדה ברובה בשאלה אם יש בידיה הוכחה כי היא זו שכתבה את המאמר.

לקראת סיום החקירה נשאלה העדה (עמ' 56 לפרוטוקול שורות 18-23):

ש: את יודעת שהעברת זכויות יוצרים נדרשת לעשות בכתב?

ת: יש לי את זה חתום.

ש: מה חתום?

ת: יש לי אופיר על זה מסמך חתום לפני,

ש: את צירפת מסמך כזה?

ת: אני צירפתי מה שעו"ד גבריאלי נתן לי".

בימ"ש קמא נתן אמון בעדות העדה אשר העידה מטעם אתיקה וורדי כי חיברה את המאמר
בעניין הועדות הרפואיות, וקבע כי גם לגופו של עניין גרסת הנתבע כי כל אחד מהעדים או
התובעים העתיקו ממנו אינה סבירה.

מדובר בנימוק אחד מבין שבעה המסביר מדוע בימ"ש קמא הגיע למסקנה לפיה אין לקבל
את גרסתו של גבריאלי בדבר הופעת המאמרים נשוא התביעות הראשונה והשנייה במסגרת
קורס חשבי שכל.

עוד הובהר במסגרת נימוק זה כי מאזן הסבירות נוטה באופן מובהק שגבריאלי הוא זה
שהעתיק את המאמרים מאשר שתובעים זונים העתיקו מאמרים ממנו, זאת נוכח טענתו
הגורפת ותמיהות בגרסת ההגנה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

1 במכלול הנסיבות דלעיל, איני סבורה כי חסר בפסה"ד של בימ"ש קמא דיון בטענת גבריאלי
2 בסעיף 20 לסיכומים.
3 המחלוקת העיקרית שהועמדה בפני בימ"ש היא בשאלה העובדתית האם גבריאלי כתב את
4 המאמר ויש לו זכות יוצרים בו או שהמאמר נכתב ע"י רוזנצויג עבור אתיקה השקעות וורדי
5 ולהם זכות היוצרים בו.
6 המחלוקת אינה מתמקדת במישור היחסים בין רוזנצויג לבין אתיקה השקעות וורדי.
7 משכך, אני סבורה כי טענתו של גבריאלי בעניין נמצאת בשולי הדברים ואינה בלב המחלוקת.
8 למעלה מן הצורך, אזי משנתן בימ"ש קמא אמון בעדות הגב' רוזנצויג במסגרתה אישרה כי
9 יש מסמך חתום, ממילא אין לקבוע כי לא היה קיים מסמך שכזה.

10
11 ג) באשר ליתר הטענות שהעלה גבריאלי מצאתי גם כן, כי דינן להידחות.

12
13 גבריאלי מפרט שגיאות רבות שלטענתו נפלו בפסה"ד וטוען כי באופן כללי כי "בית המשפט
14 נתפס בהתרשמותו השלילית מהמערער וטענותיו, עד כי פסח בשוגג על אותן מושכלות יסוד
15 של עשיית משפט בדיני זכויות יוצרים".

16
17 אכן בימ"ש קמא לא נתן אמון לעדות גבריאלי ולא קיבל את גרסתו. אולם במקביל בחן בימ"ש
18 קמא כדבעי את יתר העדויות והראיות שהובאו בפניו; בשים לב לטענות הצדדים ולשאלות
19 העיקריות שהועמדו במחלוקת.

20
21 בהתאם לתקנה 192 לתקסד"א, בימ"ש חייב לנמק את פסק דינו ולהתייחס לשאלות שעמדו
22 להכרעה (חריג לכך בתקנה 460 לתקנות).

23
24 חשיבות קיומה של חובת הנמקה אינה שנויה במחלוקת והיעדר הנמקה עלול לשמש עילה
25 לביטול של פסק הדין.

26
27 עם זאת, אין להסיק מכך כי על בימ"ש מוטלת חובה להידרש לכל טענה וטענה המועלית ע"י
28 הצדדים ולהסביר מדוע וכיצד בימ"ש הגיע למסקנתו בנוגע לכל אחת ואחת מהן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

בעניין זה יפים הדברים שנקבעו ע"י כב' הש' י' דנציגר ברע"א 470/08 כרמל התפלה בע"מ נ' מדינת ישראל – משרד האוצר (4.3.2010):

" לבית המשפט שיקול דעת המאפשר לו לברור את הבר מן התבן ולהימנע מלדון במפורש בכל טיעון וטיעון, תוך שהוא מתייחס לטענות הנראות לו ענייניות ורלוונטיות (עניין שיכון עובדים). ההנמקה יכולה להיות קצרה ותמציתית, והדבר תלוי בנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (עניין ארזי). אכן, "יש שהטענות הן כה מרובות ומשקלן הסגולי כה מועט, עד שאין צורך או אין אפשרות להתייחס אל כולן", וברור כי "אין כל אפשרות ממשית לדון בכתב בפרוטרוט בכל תג ובכל ואריאציה המוצגים לפני בית המשפט, אם אלו אינם בעלי מהות המצדיקה זאת לפי מבחני החוק והשכל הישר" (רע"א 478/88 בקר נ' שטרן, פ"ד מב (3) 679, 681 (1988)).

אני סבורה כי פסה"ד מקיף, מבוסס ומושתת על התרשמות בימ"ש קמא מהראיות והעדויות שהובאו בפניו.

זאת ועוד; ההלכה הפסוקה והמושרשת, ולפיה במסגרת ערעור על פסק דין, בימ"ש מתערב בממצאים עובדתיים, בקביעות עובדתיות ובממצאי מהימנות אליהם הגיעה הערכאה הדיונית רק במקרים חריגים ויוצאי דופן בהם נפל פגם היורד לשורשו של עניין בממצאי הערכאה הדיונית או כאשר מדובר בקביעות בלתי מבוססות או מופרכות על פניהן.

ראה לעניין זה: ע"א 3526/11 כראדי אברהם נ' צנציפר – חברה לייבוא תבואות ומספוא בע"מ, סעיף 25 לפסק דינו של כב' הש' א' שהם ופסקי הדין המאוזכרים שם (6.5.16).

בימ"ש קמא פירט ונימק את ממצאיו ומסקנותיו בנוגע ליצירות 1 ו-2 על סמך התרשמותו מהעדים ומהראיות שהובאו בפניו ואין מקום להתערב בעניין זה.

לפיכך, דין הערעור להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

8. באשר לע"א 17422-03-18 (גבריאלי נ' בטש):

טענות הצדדים:

(א) גבריאלי טוען כי בימ"ש קמא לא דן בטענות מהותיות שלו: חוות דעת מומחה מחשבים (פרופ' אילן רחימי) בנוגע לקובץ הדואר האלקטרוני עליו התבסס בטש בתביעתו; אין לבטש זכות תביעה כיוון שזכויות היוצרים היצירה 3 שייכות לטענתו למעסיקו לשעבר; דחיית ראייה מרכזית (העתק מאמר מ-2006 עם הערות בכתב יד של עו"ד אחר) בנימוק שגוי כי לא ייתכן שנשלחה בפקס; עו"ד שוורץ הגישה תצהיר בהליך בו ייצגה עצמה מבלי לציין זאת; גב' שחר הודתה בחקירה שאינה זוכרת את פרטי אירוע כתיבת המאמר עליו הצהירה. עוד נטען כי ההליך הוכרע על יסוד התרשמות אישית מבלי לתת משקל לראיות המכריעות מטעמו או דיון בטענותיו המשפטיות.

(ב) בטש בעיקרי הטענות מטעמו מפנה לסעיף 7.3 לפסה"ד שם הובהר, כי לא לכל המומחים התייחס בימ"ש בפקס דינו ולמול עדויות המומחים עמדה המציאות כפי שהתבררה בחקירות.

כן מפנה לנספח 1 לתצהיר עדותו הראשית, שעניינו מכתב העברת זכויות המבהיר, כי כל זכויות היוצרים הכלכליות והמוסריות שייכות לו ומפנה לחזקה הקבועה בסעיף 64 לחוק זכות יוצרים. עוד נטען כי טענת גבריאלי לפיה בימ"ש קמא קבע כי עדותו של עו"ד ורו"ח כדר שקרית על יסוד סברה שגויה, חסרת בסיס.

(ג) באשר להכרעה בע"א 17422-03-18:

דין ערעור זה להידחות גם כן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

(א)

בימ"ש קמא קבע כי הוכח שבטש חיבר בחודשים יולי - אוגוסט 2008 את המאמר אשר
מתייחס להצעת חוק לתיקון חוק איסור הלבנת הון שפורסמה ביום 11/7/2007.
בית משפט קמא לא קיבל את טענת גבריאלי לפיה המאמר נכתב על ידו בשנת 2006, עוד טרם
הצעת חוק לתיקון חוק איסור הלבנת הון שפורסמה ביולי 2007 מהנימוקים הבאים:
(1) הגיוני, סביר וברור כי מאמר המתייחס לשינויים שנכללו במסגרת הצעת החוק ייכתב
רק לאחר פרסום הצעת החוק.

(2)

אין לקבל גרסה לפיה בטש, עו"ד במקצועו, יבחר לצאת במסעות תרמית עם עורכת
דין אחרת ועם מנהלת משרד עו"ד.

(3)

יש סבירות בטענות בטש לפיה ככל שביקש להציג מצגי שווא הרי היה מתאים את
גרסתו לשנת 2006 (המועד בו נקב גבריאלי).

(4)

אין לקבל את טענת גבריאלי לפיה המאמר הועבר במסגרת יום עיון בשנת 2006.
צוין בין היתר כי העד אשר ביקש לתמוך בגרסה אודות יום העיון – מאבטח מהעיר
לוד, לא זכר דבר היכול לתמוך בגרסת גבריאלי ולא ברור מדוע הובא לעדות.

(5)

אין לקבל את גרסת גבריאלי בדבר מתן הערות ע"י עו"ד חיצוני ביחס למאמר בעניין
הלבנת הון. בימ"ש קמא קבע כי מעדות אותו עורך הדין עולות תמיהות בגין לא
ניתן אמון בעדותו.

לא מצאתי פגם בכך שבימ"ש קמא קיבל את גרסתו של בטש, מבלי להתייחס בנימוקי פסה"ד
באופן ספציפי לעדות מומחה מחשבים מטעם גבריאלי.
בימ"ש קמא הסביר באופן מפורט ומנומק מדוע אינו סבור כי יש לקבל את טענות הנתבע
ונימק מדוע עדיפה גרסתו של בטש על פני גרסתו של גבריאלי.
בנסיבות אלה, בימ"ש קמא הבהיר בסעיף 7.3 לפסה"ד כי לא נתן התייחסות לכל חוות דעת
המומחים בתיק, כאשר לצד מומחי המחשוב מטעם התובעים המציאות הברורה נחשפה
במסגרת שמיעת הראיות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

(ב) אין לקבל את טענת גבריאלי לפיה בימ"ש קמא דחה את המאמר משנת 2006 עם הערות בכתב יד של עו"ד אחר שהגיש גבריאלי כתמיכה לגרסתו, בנימוק שלא ייתכן כי נשלח בפקס וכן בנימוק שלא שמר את המסמך.

בימ"ש קמא התרשם ישירות מעדותו של עורך הדין אשר בהתאם לגרסת גבריאלי העיר הערות בכתב יד על גבי המאמר.
לאחר שמיעת עדותו, בימ"ש קמא לא מצא לנכון ליתן אמון בעדות בשל מספר תמיהות שעלו ממנה:

(1) העד לא החזיק בידו את המאמר שנשלח אליו למתן הערות ולא קיים אצלו או במשרדו כל תיעוד.

(2) העותק שהוצג הוא גם העותק עליו נרשם "נתקבל" ועליו הוצגו הערות בכתב יד. כאשר בימ"ש קמא מעלה מספר תמיהות בקשר לכך.

(3) נקבע, כי אין להתעלם מכך שאופן העברת המסמך מנע מעקב אחר מועד משלוח וכי באופן רגיל סביר היה להניח, ששני עורכי דין יתקשרו ביניהם בהעברת מסמך קיים באמצעות מכשיר פקס או דואר אלקטרוני ולא בדרך בה נהגו.

(4) העד אישר בחתימתו את תצהירי גבריאלי והדבר שופך אור נוסף על ההיכרות והקשר ביניהם.

לא מצאתי כי זהו המקרה החריג שבו תתערב ערכאת ערעור בקביעות עובדתיות וממצאי מהימנות.

(ג) טענת גבריאלי לפיה שגה בימ"ש קמא משלא דן בטענתו כי לבטש אין זכות יוצרים במאמר דינה להידחות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

גבריאלי מפנה בערעור לטענתו בסעיף 40 לסיכומים מטעמו :
"לכסוף, יצוין שבדומה לורדי גם לבטש אין, אפילו כל טענותיו היו אמת, כל זכות תביעה בגין ההפרה, משיצר את המאמר כעובד (לפי סעיף 34 לחוק זכות יוצרים), ולא הציג כל הסכם כתוב עם זא"ג המותיר או מעביר לידיו את זכות היוצרים ביצירה, למעט מכתב נטול תוכן ומשקל, שנחתם לאחר משלוח מכתב ההתראה".

סעיף 34 לחוק זכות יוצרים כותרתו : "יצירה שנוצרה בידי עובד" :
"מעביד הוא הבעלים הראשון של זכות היוצרים ביצירה שנוצרה על ידי עובדו לצורך עבודתו ובמהלכה, אלא אם כן הוסכם אחרת".

סעיף 37 (א) קובע בין היתר כי זכות יוצרים ניתנת להעברה בחוזה ובסעיף קטן (ג) נקבע כי חוזה להעברת זכות יוצרים טעון מסמך בכתב.

בסעיף 5 לכתב התביעה טען בטש :
"התובע הינו עורך דין במקצועו אשר במסגרת עבודתו בפירמת עורכי הדין זיסמן, אהרוני, גייר ושות' (להלן : "ז.א.ג.") חיבר את המאמר "חוק הלבנת הון והשפעתו על פרטיותנו" (להלן : "המאמר המקורי"), והוא בעל זכות היוצרים והזכות המוסרית הבלעדיות במאמר".

כנספח 1 לכתב התביעה צורף אישור מטעם משרד עורכי הדין בו צוין כי יצירה 3 פורסמה בין היתר, באתר האינטרנט של המשרד וזכויות היוצרים הכלכליות והמוסריות ביצירה 3 שייכות לבטש.

בחקירתו הנגדית ביום 30.12.15 (עמ' 133-136 לפרוטוקול הדיון) העיד בטש, כי כתב את המאמר בשנת 2008 לפחות בחלק מהזמן שעבד במשרד עוה"ד זיסמן, אהרוני, גייר וזאת לצורך פרסום המאמר בעלון החדשות של המשרד והמשרד גם החליט להעלות את המאמר לאתר האינטרנט של המשרד.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

נספח 1 הוצג בבימ"ש ונקבע כי ניתן לקבלו, ולגבי תוכנו ואמתותו ניתן יהיה לטעון הן
בסיכומים וככל שיהיה צורך יתייחס לכך בימ"ש בפסה"ד.
בהמשך העיד, כי רק ביקש שתהיה לו אסמכתא מהמשרד אך כבר ידע שהזכויות שלו כי
המאמר היה שלו כל העת.

במכלול הנסיבות שהוצגו דלעיל, איני סבורה כי חסר בפסה"ד של בימ"ש קמא דיון בטענת
גבריאלי בסוגיית זכותו של בטש כעובד.

המחלוקת העיקרית שהועמדה בפני בימ"ש היא השאלה העובדתית האם גבריאלי כתב את
המאמר ויש לו זכות יוצרים בו או שהמאמר נכתב ע"י בטש ולו זכות היוצרים בו.

המחלוקת אינה מתמקדת במישור היחסים בין בטש לבין משרד עו"ד בו הועסק בעת כתיבת
המאמר.

משכך, אני סבורה כי טענה זו היא בשולי המחלוקת.

מכל מקום, משהעדיף בימ"ש קמא את גרסתו של בטש במסגרתה העיד כי זכויות היוצרים
ביצירה הם שלו והציג את נספח 1, יש להסתפק בכך ובוודאי שאין לקבוע כי חסר דיון בעניין
זה.

(ד) טענות גבריאלי בנוגע לעדה גב' שוורץ ולעדה גב' שחר, אינן ברורות. גבריאלי מפנה בהקשר זה
לסעיף 6.2 לפסה"ד שם קבע בימ"ש קמא כי אין בידו לקבל גרסה לפיה עו"ד במקצועו (בטש)
יבחר לצאת במסעות תרמית עם עורכת דין אחרת ממשרד עורכי דין ועם מנהל המשרד.
בימ"ש לא פסק לצורך מסקנה זו כי אימץ את העדויות של גב' שוורץ וגב' שחר ומדובר
במסקנה שבימ"ש הסיק מניסיון החיים והשכל הישר.

(ה) לא מצאתי טעם כלשהו המצדיק התערבות בפסה"ד נוכח טענות גבריאלי באשר לשגיאות
נוספות שנפלו בסעיפים 6 ו-7 לפסה"ד (סעיפים 27-32 להודעת הערעור).
אלו קביעות עובדתיות שערכאת ערעור איננה מתערבת בהן.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

9. באשר לע"א 40437-03-18 (בטש, אתיקה השקעות וורדי נ' גבריאלי):

טענות הצדדים:

(א) לטענת המערערים, בימ"ש קמא שגה כאשר לא פסק פיצוי בגין הפרת זכותו המוסרית של בטש, אשר מהווה הפרה נפרדת ושונה. נטען כי בימ"ש קמא שגה בפסיקת סכום פיצויים נמוך לטובת אתיקה השקעות וורדי. עוד נטען כי נפסקו לטובתם הוצאות נמוכות שאינן משקפות את ההוצאות הריאליות של ניהול התובענה. נטען כי בפסיקת בימ"ש קמא אין בפיצוי כדי לפצות את המערערים על נזקיהם ואין בו הרתעה למפרים עתידיים.

(ב) גבריאלי טוען כי הפרמטרים שהמערערים מבקשים שבימ"ש ישקול בקביעת גובה הפיצוי, נבחנו ע"י בימ"ש קמא - היקף ההפרה, משך וחומרת ההפרה והיעדר תום לב של המשיב. על כן, אין זה מסוג המקרים בהם ערכאת הערעור אמורה להתערב באשר לפסיקת פיצויים סטטוטוריים. עוד נטען כי לבטש אין לפי גרסתו זכות מוסרית במאמר נשוא התביעה ולאתיקה השקעות וורדי אין לפי גרסתם זכות מוסרית ביצירה 2 שהרי המאמר נכתב ע"י צד שלישי (גב' רוזנצויג). כמו כן, נטען כי עסקינן במאמרים שהוצגו בחינם ברשת האינטרנט הן ע"י המערערים והן ע"י המשיב, מבלי שהמערערים הוכיחו כל טענה לנזקים ממשיים שנגרמו להם. בנסיבות אלה, פיצוי על סך 20,000 ₪ לכל תובע הינו פיצוי גבוה. לגבי פסיקת ההוצאות טוען המשיב כי ההוצאות שנפסקו סבירות ואף נדיבות ונקודת המוצא היא שערכאת הערעור לא תתערב בפסיקת הוצאות.

(ג) אני סבורה כי דין הערעור להתקבל מהנימוקים שיפורטו להלן:

(1) אזכיר מושכלות יסוד בנוגע לזכויות יוצרים וזכויות מוסריות.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאל נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאל

ע"א 17495-03-18 גבריאל נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

זכות יוצרים היא זכות בלתי מוחשית, וביהמ"ש העליון הגדירה :
 "זכות היוצרים היא בעיקרה זכות למנוע מאדם אחר לקחת לעצמו את פרי עמלו של היוצר"
 (ע"א 23/81 הרשקו נ' אורבך, פ"ד מב (3) 749, 756).

בפסה"ד שניתן עוד בע"א 513/89 S/interlego a' lines bros. S.a-exin פ"ד מח (4) 133, נקבעו קווים מנחים בנושא זכויות יוצרים וכב' הנשיא שמגר (כתוארו אז) הבחין בעמ' 160 בין זכויות כלכליות לזכויות מוסריות.
 הזכויות הכלכליות יוצרות הגנה על היצירה מפני העתקתה ושיווקה ע"י אלו שאינם זכאים לכך והזכויות המוסריות מגנות על זכות היוצר כי היצירה תופיע בשמו ולא תסולף.

(ב) במסגרת רע"א 12/17 שריר נ' נירית זרעים בע"מ (28.3.17) בחן בית המשפט העליון את חשיבותה של הזכות המוסרית, ובפרט הזכות כי שמו של יוצר ייקרא על יצירתו. נקבע כי דיני זכויות היוצרים מאופיינים בחלוקה לזכות יוצרים כלכלית ולזכות מוסרית. זכות היוצרים הכלכלית חקוקה בעיקרה בסעיף 11 לחוק זכות יוצרים והיא מקנה לבעליה זכות בלעדית לבצע פעולות מוגדרות ביצירה ולנצל כנכס כלכלי. **הזכות המוסרית** מעוגנת בפרק ז' לחוק זכות יוצרים והיא ביטוי להכרת המחוקק בקשר האישי-תרבותי-רוחני הקיים בין היוצר לבין יצירתו והיא מגנה גם על שמו הטוב וכבודו של היוצר ועל המוניטין שלו.

(ג) סעיף 56 (ב) לחוק זכות יוצרים מונה שיקולים שונים, שרשאי בית משפט לשקול, בין היתר, כאשר פוסקים פיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים. נקבע בסעיף :
 "בקביעת פיצויים לפי הוראות סעיף קטן (א), רשאי בית המשפט לשקול, בין השאר, שיקולים אלה :

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

- 1 היקף ההפרה; (1)
- 2 משך הזמן שבו בוצעה ההפרה; (2)
- 3 חומרת ההפרה; (3)
- 4 הנזק הממשי שנגרם לתובע, להערכת בית המשפט; (4)
- 5 הרווח שצמח לנתבע בשל ההפרה, להערכת בית המשפט; (5)
- 6 מאפייני פעילותו של הנתבע; (6)
- 7 טיב היחסים שבין הנתבע לתובע; (7)
- 8 תום לבו של הנתבע". (8)
- 9
- 10 (ד) במקרה דנן, כאשר מקבלים את ממצאי בית משפט קמא כפי שהם בדבר ההפרות והזכויות, ניכר כי לא הייתה התייחסות כלל לנושא הזכות המוסרית (יתכן ובשוגג).
- 11 מכל מקום – קביעות בימ"ש קמא מובילות למסקנה הברורה ולפיה ככל שזכות היוצרים נפגעה אזי גם הזכות המוסרית נפגעה.
- 12 זאת ועוד; כאשר מקבלים את מסקנות בימ"ש קמא בנוגע להפרות; נראה על פני הדברים כי סכום הפיצוי שנפסק נמוך בנסיבות העניין.
- 13 אמנם, ככלל, ערכאת ערעור איננה נוטה להתערב בסכומי הפיצוי הנקבעים שלא בדרך אריתמטית מטבע הדברים.
- 14 בהקשר זה נפסק ע"י כב' השופטת ע' ארבל בע"א 1007/10 כהן נ' מדינה (17.2.13) בסוגיית פיצויים ללא הוכחת נזק על מפר זכות יוצרים:
- 15 "כידוע, היקף התערבות ערכאת הערעור בגובה הפיצויים שנפסקו בערכאה הדיונית הוא מצומצם ביותר. לכך יפים דבריו של השופט ח' כהן בע"א 610/75 רותם נ' נוף, פ"ד לב (1) 799, 808 (1978): "השאלה העומדת בפני בית-המשפט שלערעור איננה אם נקט השופט שיטת הישוב טובה או גרועה, אלא אם הסכום שפסק לתובעים פיצוי סביר הוא או בלתי-סביר, אם הפריז השופט למעלה מכל מידה סבירה או אם קפץ ידו יתר על המידה. והיה אם סכום הפיצויים שפסק השופט אמנם סביר הוא בעיני בית-המשפט שלערעור, לא יתערב בפסיקתו, אף אם נקט
- 16
- 17
- 18
- 19
- 20
- 21
- 22
- 23
- 24
- 25
- 26
- 27
- 28
- 29
- 30
- 31

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

שיטה לא-טובה, ואף אם בית-המשפט שלערעור, אילו ישב בערכאה הראשונה, היה נוקט שיטה אחרת או היה פוסק סכום גדול או קטון מזה; רק אם סכום הפיצויים שפסק השופט בלתי-סביר הוא בעיני בית-המשפט שלערעור, כלומר אינו עומד בכל יחס סביר למידת הנזק כפי שהוכחה, רק אז יראה בית-המשפט שלערעור הצדק לעצמו להתערב ולהעמיד את הפיצויים על סכומים סבירים ... אפילו השתמש שופט לשם חישוב הנזקים "בכלל משפטי מוטעה", אין בכך בלבד משום עילה להתערבות בית-המשפט שלערעור, אם התוצאה הסופית בכללותה נראית לו.

(ה) כאשר משקללים את מכלול ההפרות תוך בחינת הפרמטרים לפי סעיף 56 לחוק ובשים לב לממצאים העובדתיים אליהם הגיע בית משפט קמא, אני סבורה כי יש להגדיל את סכום הפיצוי באופן גלובלי לסך של 40,000 ₪ מבלי ליצור הבחנה אריתמטית בין סכום פיצוי בגין זכות יוצרים וסכום פיצוי בגין הפרת זכות מוסרית.

(ו) באשר לפסיקת הוצאות:

אמנם סכום ההוצאות נפסק על הרף הנמוך; אך אין מדובר במקרה חריג המצדיק התערבות של ערכאת הערעור בפסיקת הוצאות.

ראה לעניין זה פסק דינו של כב' השופט עמית בע"א 6685/11 גריידי נ' הולצמן (4/7/12) בסעיף 5 ובאסמכתאות אשר צוינו שם וכן ע"א 8340/10 מ.ו. השקעות בע"מ נ' רשות המיסים בישראל – משרד האוצר (30/1/13) בסעיף 23 לפסק הדין.

בנסיבות אלו, לא מצאתי לנכון להתערב בעניין זה.

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

ע"א 17422-03-18 גבריאלי נ' בטש

ע"א 40437-03-18 בטש ואח' נ' גבריאלי

ע"א 17495-03-18 גבריאלי נ' אתיקה השקעות בע"מ ואח'

10. לסיכום:

1
2 (א) לאור האמור לעיל, דין הערעורים בע"א 17422-03-18 וע"א 17495-03-18 –
3 להידחות.

4
5 הערעור בע"א 40437-03-18 יתקבל, כך שהפיצוי לכל מערער – תובע יוגדל לסך
6 40,000 ₪ (במקום 20,000 ₪).

7
8 (ב) גבריאלי ישא בהוצאות הערעור ושכ"ט עו"ד לכל אחד מהמשיבים (בטש, אתיקה
9 השקעות וורדי במאוחד וללוין) בסך 10,000 ₪. (סה"כ: 30,000 ₪).
10 סכום זה יחולט מתוך הערבונו של הפקיד ויועבר למשיבים באמצעות בא כוחם.

11
12 (ג) הערבון שהופקד בע"א 40437-03-18 יוחזר למערערים באמצעות בא כוחם.

13
14 (ד) המזכירות תשלח פסק הדין לצדדים.

15
16 ניתן היום, ד' אב תשע"ח, 16 יולי 2018, בהעדר הצדדים.

17
18 אביגיל כהן, שופטת
19
20
21